

מסורת הש"ס

א) ערשין יג, ב) כביי לימא למיתא לפיקן ויורס ובישרוא פורע, דקיס, ג) ונמנות קח: ערשין יד, ד) ולעיל לו, ו) וס"ג, ס) ונבורות ג, ז) ונבאשית כג, ח) ונקדושין כח, ט) ופא, ד"ה ה"ז, י) ציל מקדש כמוכר, י"ש, כ) ציל ר"ש, י"ש,

הגהות הב"ח

א) גב' מני אי בימא ר"ע ובי: ב) שם ראי רבנן: ג) שם וקא סבר ר"ש דין גבוה בדיון הדיוט מה דין הדיוט מוכר בעין רעה מוכר: ד) רשב"ם ד"ה פחות מכן ובי וסופו לימאס כדי לשחלן יפה הס"ד: ה) ר"ה אלף פשיטא ובי דיון הדיוט מה דין הדיוט מוכר בעין רעה מוכר אף פחות מכן ובי וסופו לימאס ב"א: שמיך לרב הוגא ובי: ו) ב"א"י גבי מקדש ולעיל שמיך גביל ודיוטת קרקע ובייר אילנות לפיו נמחק: ז) תוב' ד"ה ואת ובי כהמכר את הספינה דף פ"ג ע"ב הוה אורז צניחא מהו טי' חיל קנה וקנה פי' דלא חשיב לרופין: ח) ד"ה מדמכר את שפיר נמי הא דרש פירי:

מוסף רש"י

הקדיש שלשה אילנות. נטועין ומפוחין כסדרן. מנטע עשרה לבית סאה. שאם היו ששה מפוחין נדק עלה היו ממוקין בית סאה, וז' הוה דין נטיעת אילנות וכל קרקע צניחיה כריך לה, לפיכך אם הקדישו ובי זה הקדיש קרקע צניחיהס וכל אילנות קטנים צניחיהס (ושב"י יד). פחות מנטיע אילנות לא נטועין בפחות מנטע ששה לבית סאה ואז נמחק מין, אף זה סדר נטיעת אילנות ולא הקדיש אלף אילנות וכשהוא פודה פודה בשוין (שם). בזה אחר זה, לא קנה הקרקע קרקע שאין קנין קרקע אלף לג' אילנות כדלמא צ"ב (שם). ולא עוד. עלמא ולא אלו נכלד נפקין בשוין שאין עלמא הקדש קרקע בלג' אלא אפילו הקדיש את האילנות. שאין נטועים כסדר, וחזור והקדיש את הקרקע. דלכא למימר לפיקו אנב ארעייה, אפילו הכי הואיל ולא קדשו יחד פודה אילנות בשוין והקדיש נפדית בית זרע חומר שעורים וכו'. חמש שקלים (שם).

מוסף תוספות

א. [ד]השתא גבי בור דרות דלא מוכחשי בארעא קאמרי רבנן דבי שייירוהו שוירי שירי להו נמי זכותא בבית המכור דהא אין המוכר צריך ליקח לו דרך, גבי אילנות דמכחשי בארעא לא כ"ש, הא ודאי שוירי שירי דאי לא שירי מצי א"ל עקור אילנך שקול וזיל. יד נמא. ב. [פירוש] פודה תחלה את האילנות בשוין וחזור ופודה את הקרקע לפי בית זרע חומר שעורים וכו'. חוס' לעיל לו:

המוכר את הבית פרק רביעי בבא בתרא

האילנות אבל הזקינו אין לו קרקע דומיא דבור דות דאי נפיל הבור והדות ואי אפשר למקנו אין לו עוד דרך. ומעיקרא נמי הוה ידעינן דאחא רב הוגא לאשמועינן דאי נפלי הדר שמיל להו אבל גמרא לא הוה מסיק אדעמיה שיש שום חידוש צדדי רב הוגא אלף האו ואפילו לר"ע כו' והלכך כיון דלימא להאי אפי' הוה פריך פשיטא: ומי מליס מוקמס ליה ר"ש כר"ע. ולמימר דבעין יפה מקדיש: ג' אילנות. חשיבי שדה האילן והקדיש קרקע עמיה כל הדרך ליניקמס. וצנטיעות מיירי דאילו באילנות זקנים אמרו בלא יחפור (לעיל טו:)

דבית סאה כריך לשלשה: ממעט י' לגיס סאה. דהיינו מאתן וחמשין לכל חד כדאמרן בלא יחפור (לעיל דף טו:). ואע"ג דלגבי מוכר שלשה אילנות אמרינן שיעורא לקמן בהמוכר את הספינה (דף פג:). והוא שנטועין מנ' אמות ועד ט"ז הסם נדעת מוכר תליא מילמא וזהו דעמו להקנות לו הדרך לו ללקיטת פירותיו צניחא וחוצה להן כמלא אורה וסלו כדאמר' הסם אבל הכא צנייקה תליא מילמא: ואם האילנות. קטנים צנייחא: וכשהוא פודה. אינו כריך לפדות האילנות בשויןן והקרקע כפי חשבון הכמות צפרשה (ויקרא כ) ואם משדה אחותו יקדיש איש לה' והיה ערכך לפי זרעו זרע חומר שעורים צחמשים שקל כסף אלף הכל פודה ציחד לפי חשבון בית זרע חומר שעורים צנ' שקל כסף דהיינו לבית כור סלע ופונדיון לשנה שזה חשבון ג' שקל כסף למ"ט שני יוצל אלף שיש פונדיון יתר צבייל הכרע כדמפרש בערכין^[א] דהסלע לא הוי אלף מ"ח פונדיונין: פודה בית זרע כו'. דכתיב בקרא ואם משדה אחותו וגו' ואילנות בכלל שדה כדנפקא לעיל (דף סט:). מויקס שדה עפרון^[א]: פחות מין. חשיב יער וסופו לימאס (י): או יוסר מין. אין הקרקע כריך להן והוי כמקדיש אילן אחד שאינו מקדיש קרקע וכי האו גוונא נמי תניא גבי מוכר ג' אילנות צפרק המוכר את הספינה^[א]: בזה אחר זה. לא היה דעמו להקדיש קרקע: פודן בשוין. כדין כל הקדש שלף נאמר חשבון חמשים שקל כסף אלף במקדיש שדה אחוזה אבל באילן בלא קרקע לא נאמר: ה"ג ולא עוד אלף אפילו הקדיש אם האילנות וחור והקדיש אם הקרקע כו'. לא מיבעיא היכא דהקדיש את האילנות בזה אחר זה ושזו לא הקדיש את הקרקע דפודן בשויןן אלף אפילו חור והקדיש את הקרקע אחר שהקדיש האילנות בזה אחר זה שאינו פודם עם הקרקע דהא מעיקרא קדשו לדמיה וכשהקדיש שז את הקרקע כריך לפדות גם את הקרקע סלע ופונדיון לשנה לצד פדיון האילנות דשני הקדשות הן זה הוקדש לדמיו זה לפי חשבון חמשים ואין לנו להפסיד הקדש דמי האילנות דאמינמו לגבוה כמסירתו להדיוט^[א] ומשעה שהוקדשו ראויין לפדות צדמיהן בלא קרקע: מני. הך צרייתא דתני פודן בשויןן דמשמע דאפילו מקום האילנות לא הקדיש אלף צעין רעה הקדיש אילנות בלא קרקע היכא דלא הקדיש ג' ציחד: אילימא ר"ע האמר צעין יפה מוכר. וסבירא ליה דמוכר שני אילנות יש לו קרקע ללווקח דלית ליה מתני' דהמוכר את הספינה (לקמן פא). דהלוקח שני אילנות צמוך של חצירו אין לו קרקע אלף רבנן היא כדפרישית לעיל^[א] וכל שכן לר"ע מקדיש צ' אילנות או ג' בזה אחר זה דיש לו מיהא להקדש מקום האילנות ויפדו אגב קרקע לפי חשבון בית זרע חומר שעורים: ואי רבנן. דפליגי עליה דר"ע היא האמרי מוכר צעין רעה מוכר: אבל מקדיש כו'. ליה צמתני' דמשוי דין מוכר כמקדיש^א שלא הקדיש צור ודות וגת ושזבן בכלל שדה ואשמועינן הכא דס"ל נמי דמכל וכל הוי מקדיש צעין רעה דהיכא דמקדיש אילן לא הקדיש מקומו: ור"ש אליבא דמאן. מרבותיו שהרי מתלמידי ר"ע היה כדאמרין (יבמות דף פג: ע"ש) עד שבא רבי עקיבא אלל רבותיו שצדרום ושנאה להם רבי יהודה ורבי מאיר ורבי יוסי ורבי שמעון ורבי נחמיה כו': אלף פשיטא אליבא דרבנן דר"ע היא. והאי צד"א במוכר כו' רבנן דר"ס קאמרי ליה אבל לר"ש כי היכי דפליגי רבנן ור"ע במוכר פליגי נמי במקדיש וקסבר ר"ש דין גבוה לרבנן דר"ע כדין הדיוט (ט): אף מקדיש נמי צעין רעה מקדיש. אלמא לא מניס לתרוצי לעיל ר"ש אליבא דר"ע והדין קושיין קמייתא לדוכתה דשמעינן ליה לר"ש המקדיש את השדה הקדיש חרוב משום יניקת שדה הקדש דלא שיר ארעא לעגמו לצורך החרוב אלף צעין יפה הקדיש וה"ה למוכר דשייר אילנות לפניו וקשיא לרב הוגא. ומיהו לר"ש נמי קשיא ידידיה אדידיה כדקפריך לקמן וע"צ דלעיל אמר עין יפה גבי הקדש והכא אית ליה עין רעה אף שיטת הגמרא עתה להקשות לרב הוגא ומתכוין להעמיד קושיא ראשונה שמריך^א רב הוגא ואר"ש^א כר"ע ואנו העמדנו דלית ליה הא דר"ע ומהדר קושיא לדוכתה. ומשייר ארעא לא גרס דמשמע שמתכוין הגמרא להקשות דר"ש אדר"ש דהכא שמעינן ליה עין רעה והלכך משייר ארעא גבי מקדיש^א קרקע ושייר אילנות לפניו ולעיל שמעינן דלא שייר כדדייקינן מדקאמר הואיל ויונקין כו' דא"כ מאי האי דקאמר מו ואלא קשיא כו' אלף לרב הוגא מקשינן כדפרישית:

עב.

אין ומשום הכי פשיטא ליה אלמא מסתברא דמשייר טפי קרקע צהדי אילן מדמשייר דרך צהדי צור ודות^א והא בלוקח הוי איפכא לרבי עקיבא דיש לו דרך כשקנה צור ודות וקנה אילן אין לו קרקע ואר"י דפשיטא ליה טעם דנחית לשוירא אליבא דרבנן אפילו בלא רב הוגא ידעינן דטעם דנחית לשוירא מהני לרבנן לשייר קרקע צהדי אילן כמו דרך צהדי צור: ואאת האילנות שביניהם. כגון אילנות סרק ומשום אותן אילנות לא חשבינן להו רופין דכיון שאין טוענים פירות עומדים ליעקר טפי מן השאר כדאמרין בהמוכר את הספינה (ט) היה אריס צניחיהס מהו כו' אל"ל קני פי' דלא חשיב לרופין: אלא פשיטא אליבא דרבנן וקסבר כי היכי דמוכר בו'.

אבל כר"ע לא מניס לאוקמה דהא דלן דנחית לעין יפה במוכר אית לן למימר דמקדיש צעין יפה טפי מקדיש אבל השמא דסבר כרבנן דלא נחמי כלל צמכר לעין יפה אמי שפיר דלית ליה צהקדש נמי עין יפה: מדמוכר בעין רעה מוכר מקדיש נמי בעין רעה מקדיש. פירש רבינו שמואל דפריך לרב הוגא דאמר לרבנן דמשייר קרקע צהדי אילן דהכא אשכח דר"ש סבר כרבנן ואפילו הכי לא משייר קרקע כשמשייר חרוב דקאמר דינקי משדה הקדש והא דקאמר אלף קשיא פירוש אדקשיא לך מר"ש לרב הוגא תקשי לך דר"ש אדר"ש גופיה היכי מצי למימר כרבנן ותימא דהוי'ל למימר וליעטעמין ועוד דמעיקרא פריך אי דלרבנן נמי לא משייר קרקע דהא ר"ש כרבנן סבירא ליה וגמרא לרבינו יצחק דלא פריך לרב הוגא כלל אלף אדרבה צא לקיים דבריו הראשונים הא דאמרין אפילו לרבי עקיבא כו' והכי קאמר ומי מניס מוקמת ר"ש כר"ע והא ע"כ ר"ש כרבנן ולרבנן פשיטא דמשייר ארעא כדקאמר לעיל וא"כ תקשי דר"ש אדר"ש דהיכי קאמר ר"ש דינקי משדה הקדש עלא ע"כ ר"ש לדבריהם דרבנן קאמר וא"כ אמי שפיר מה הא (ט) רב הוגא דקאמר ואפילו לר"ע כו' דאמיא מילמיה דרב הוגא אפילו כר"ע דלדידיה נמי לדבריהם דרבנן קאמר והא דאמר ואלא קשיא ה"פ ואלא קשיא דר"ש אדר"ש ומאי משני ורשב"א פירש דלא פריך אלף לרב הוגא דאי לאו דרב הוגא לא קשיא מידי דר"ש אדר"ש אלף משום דאמר רב הוגא דאי נפלי הדר שמיל להו הוא דקשיא לן דר"ש אדר"ש כדין דסבר ר"ש כרבנן א"כ לא ינקי משדה הקדש אבל אי אמרת דאי נפלי לא הדר שמיל להו אע"ג דר"ס כרבנן מ"מ ינקי משדה הקדש דכיון דאי נפלי חל ההקדש מאליו סתמא דמלמא דעמיה שיקדשו חרוב וסדן צהדי קרקע והיינו דקאמר ואלא קשיא כלומר לרב הוגא דאמר אי נפלי הדר שמיל להו הדרא קושיא לדוכתה אמאי קאמר ר"ש הואיל וינקי משדה הקדש: ובשייר ארעא. פירש רבינו שמואל דלא גרסינן ליה ועל חנם פירש כן דמנא ליה דסבר דצעין רעה מקדיש אי לאו מהאי דתני בזה אחר זה לא הקדיש קרקע והיינו דמשייר ארעא ולמאי דפרישית נמי צחוקת הצתים (לעיל דף לו:). דמוכיח דצעין רעה מקדיש מדלא קתני צרישא דפודה וחור ופודה^א יש לפרש נמי ומשייר ארעא כלומר דהא פשיטא לך דלרבנן דמשייר והיכי קאמר ר"ש לעיל דלא משייר:

כרבנן פשיטא דמשייר קרקע צהדי אילנות לזרוע והשתא פריך דלרבנן נמי לא משייר קרקע דהא ר"ש כרבנן סבירא ליה וגמרא לרבינו יצחק דלא פריך לרב הוגא כלל אלף אדרבה צא לקיים דבריו הראשונים הא דאמרין אפילו לרבי עקיבא כו' והכי קאמר ומי מניס מוקמת ר"ש כר"ע והא ע"כ ר"ש כרבנן ולרבנן פשיטא דמשייר ארעא כדקאמר לעיל וא"כ תקשי דר"ש אדר"ש דהיכי קאמר ר"ש דינקי משדה הקדש עלא ע"כ ר"ש לדבריהם דרבנן קאמר וא"כ אמי שפיר מה הא (ט) רב הוגא דקאמר ואפילו לר"ע כו' דאמיא מילמיה דרב הוגא אפילו כר"ע דלדידיה נמי לדבריהם דרבנן קאמר והא דאמר ואלא קשיא ה"פ ואלא קשיא דר"ש אדר"ש ומאי משני ורשב"א פירש דלא פריך אלף לרב הוגא דאי לאו דרב הוגא לא קשיא מידי דר"ש אדר"ש אלף משום דאמר רב הוגא דאי נפלי הדר שמיל להו הוא דקשיא לן דר"ש אדר"ש כדין דסבר ר"ש כרבנן א"כ לא ינקי משדה הקדש אבל אי אמרת דאי נפלי לא הדר שמיל להו אע"ג דר"ס כרבנן מ"מ ינקי משדה הקדש דכיון דאי נפלי חל ההקדש מאליו סתמא דמלמא דעמיה שיקדשו חרוב וסדן צהדי קרקע והיינו דקאמר ואלא קשיא כלומר לרב הוגא דאמר אי נפלי הדר שמיל להו הדרא קושיא לדוכתה אמאי קאמר ר"ש הואיל וינקי משדה הקדש: ובשייר ארעא. פירש רבינו שמואל דלא גרסינן ליה ועל חנם פירש כן דמנא ליה דסבר דצעין רעה מקדיש אי לאו מהאי דתני בזה אחר זה לא הקדיש קרקע והיינו דמשייר ארעא ולמאי דפרישית נמי צחוקת הצתים (לעיל דף לו:). דמוכיח דצעין רעה מקדיש מדלא קתני צרישא דפודה וחור ופודה^א יש לפרש נמי ומשייר ארעא כלומר דהא פשיטא לך דלרבנן דמשייר והיכי קאמר ר"ש לעיל דלא משייר:

כרבנן פשיטא דמשייר קרקע צהדי אילנות לזרוע והשתא פריך דלרבנן נמי לא משייר קרקע דהא ר"ש כרבנן סבירא ליה וגמרא לרבינו יצחק דלא פריך לרב הוגא כלל אלף אדרבה צא לקיים דבריו הראשונים הא דאמרין אפילו לרבי עקיבא כו' והכי קאמר ומי מניס מוקמת ר"ש כר"ע והא ע"כ ר"ש כרבנן ולרבנן פשיטא דמשייר ארעא כדקאמר לעיל וא"כ תקשי דר"ש אדר"ש דהיכי קאמר ר"ש דינקי משדה הקדש עלא ע"כ ר"ש לדבריהם דרבנן קאמר וא"כ אמי שפיר מה הא (ט) רב הוגא דקאמר ואפילו לר"ע כו' דאמיא מילמיה דרב הוגא אפילו כר"ע דלדידיה נמי לדבריהם דרבנן קאמר והא דאמר ואלא קשיא ה"פ ואלא קשיא דר"ש אדר"ש ומאי משני ורשב"א פירש דלא פריך אלף לרב הוגא דאי לאו דרב הוגא לא קשיא מידי דר"ש אדר"ש אלף משום דאמר רב הוגא דאי נפלי הדר שמיל להו הוא דקשיא לן דר"ש אדר"ש כדין דסבר ר"ש כרבנן א"כ לא ינקי משדה הקדש אבל אי אמרת דאי נפלי לא הדר שמיל להו אע"ג דר"ס כרבנן מ"מ ינקי משדה הקדש דכיון דאי נפלי חל ההקדש מאליו סתמא דמלמא דעמיה שיקדשו חרוב וסדן צהדי קרקע והיינו דקאמר ואלא קשיא כלומר לרב הוגא דאמר אי נפלי הדר שמיל להו הדרא קושיא לדוכתה אמאי קאמר ר"ש הואיל וינקי משדה הקדש: ובשייר ארעא. פירש רבינו שמואל דלא גרסינן ליה ועל חנם פירש כן דמנא ליה דסבר דצעין רעה מקדיש אי לאו מהאי דתני בזה אחר זה לא הקדיש קרקע והיינו דמשייר ארעא ולמאי דפרישית נמי צחוקת הצתים (לעיל דף לו:). דמוכיח דצעין רעה מקדיש מדלא קתני צרישא דפודה וחור ופודה^א יש לפרש נמי ומשייר ארעא כלומר דהא פשיטא לך דלרבנן דמשייר והיכי קאמר ר"ש לעיל דלא משייר:

כרבנן פשיטא דמשייר קרקע צהדי אילנות לזרוע והשתא פריך דלרבנן נמי לא משייר קרקע דהא ר"ש כרבנן סבירא ליה וגמרא לרבינו יצחק דלא פריך לרב הוגא כלל אלף אדרבה צא לקיים דבריו הראשונים הא דאמרין אפילו לרבי עקיבא כו' והכי קאמר ומי מניס מוקמת ר"ש כר"ע והא ע"כ ר"ש כרבנן ולרבנן פשיטא דמשייר ארעא כדקאמר לעיל וא"כ תקשי דר"ש אדר"ש דהיכי קאמר ר"ש דינקי משדה הקדש עלא ע"כ ר"ש לדבריהם דרבנן קאמר וא"כ אמי שפיר מה הא (ט) רב הוגא דקאמר ואפילו לר"ע כו' דאמיא מילמיה דרב הוגא אפילו כר"ע דלדידיה נמי לדבריהם דרבנן קאמר והא דאמר ואלא קשיא ה"פ ואלא קשיא דר"ש אדר"ש ומאי משני ורשב"א פירש דלא פריך אלף לרב הוגא דאי לאו דרב הוגא לא קשיא מידי דר"ש אדר"ש אלף משום דאמר רב הוגא דאי נפלי הדר שמיל להו הוא דקשיא לן דר"ש אדר"ש כדין דסבר ר"ש כרבנן א"כ לא ינקי משדה הקדש אבל אי אמרת דאי נפלי לא הדר שמיל להו אע"ג דר"ס כרבנן מ"מ ינקי משדה הקדש דכיון דאי נפלי חל ההקדש מאליו סתמא דמלמא דעמיה שיקדשו חרוב וסדן צהדי קרקע והיינו דקאמר ואלא קשיא כלומר לרב הוגא דאמר אי נפלי הדר שמיל להו הדרא קושיא לדוכתה אמאי קאמר ר"ש הואיל וינקי משדה הקדש: ובשייר ארעא. פירש רבינו שמואל דלא גרסינן ליה ועל חנם פירש כן דמנא ליה דסבר דצעין רעה מקדיש אי לאו מהאי דתני בזה אחר זה לא הקדיש קרקע והיינו דמשייר ארעא ולמאי דפרישית נמי צחוקת הצתים (לעיל דף לו:). דמוכיח דצעין רעה מקדיש מדלא קתני צרישא דפודה וחור ופודה^א יש לפרש נמי ומשייר ארעא כלומר דהא פשיטא לך דלרבנן דמשייר והיכי קאמר ר"ש לעיל דלא משייר:

כרבנן פשיטא דמשייר קרקע צהדי אילנות לזרוע והשתא פריך דלרבנן נמי לא משייר קרקע דהא ר"ש כרבנן סבירא ליה וגמרא לרבינו יצחק דלא פריך לרב הוגא כלל אלף אדרבה צא לקיים דבריו הראשונים הא דאמרין אפילו לרבי עקיבא כו' והכי קאמר ומי מניס מוקמת ר"ש כר"ע והא ע"כ ר"ש כרבנן ולרבנן פשיטא דמשייר ארעא כדקאמר לעיל וא"כ תקשי דר"ש אדר"ש דהיכי קאמר ר"ש דינקי משדה הקדש עלא ע"כ ר"ש לדבריהם דרבנן קאמר וא"כ אמי שפיר מה הא (ט) רב הוגא דקאמר ואפילו לר"ע כו' דאמיא מילמיה דרב הוגא אפילו כר"ע דלדידיה נמי לדבריהם דרבנן קאמר והא דאמר ואלא קשיא ה"פ ואלא קשיא דר"ש אדר"ש ומאי משני ורשב"א פירש דלא פריך אלף לרב הוגא דאי לאו דרב הוגא לא קשיא מידי דר"ש אדר"ש אלף משום דאמר רב הוגא דאי נפלי הדר שמיל להו הוא דקשיא לן דר"ש אדר"ש כדין דסבר ר"ש כרבנן א"כ לא ינקי משדה הקדש אבל אי אמרת דאי נפלי לא הדר שמיל להו אע"ג דר"ס כרבנן מ"מ ינקי משדה הקדש דכיון דאי נפלי חל ההקדש מאליו סתמא דמלמא דעמיה שיקדשו חרוב וסדן צהדי קרקע והיינו דקאמר ואלא קשיא כלומר לרב הוגא דאמר אי נפלי הדר שמיל להו הדרא קושיא לדוכתה אמאי קאמר ר"ש הואיל וינקי משדה הקדש: ובשייר ארעא. פירש רבינו שמואל דלא גרסינן ליה ועל חנם פירש כן דמנא ליה דסבר דצעין רעה מקדיש אי לאו מהאי דתני בזה אחר זה לא הקדיש קרקע והיינו דמשייר ארעא ולמאי דפרישית נמי צחוקת הצתים (לעיל דף לו:). דמוכיח דצעין רעה מקדיש מדלא קתני צרישא דפודה וחור ופודה^א יש לפרש נמי ומשייר ארעא כלומר דהא פשיטא לך דלרבנן דמשייר והיכי קאמר ר"ש לעיל דלא משייר:

כרבנן פשיטא דמשייר קרקע צהדי אילנות לזרוע והשתא פריך דלרבנן נמי לא משייר קרקע דהא ר"ש כרבנן סבירא ליה וגמרא לרבינו יצחק דלא פריך לרב הוגא כלל אלף אדרבה צא לקיים דבריו הראשונים הא דאמרין אפילו לרבי עקיבא כו' והכי קאמר ומי מניס מוקמת ר"ש כר"ע והא ע"כ ר"ש כרבנן ולרבנן פשיטא דמשייר ארעא כדקאמר לעיל וא"כ תקשי דר"ש אדר"ש דהיכי קאמר ר"ש דינקי משדה הקדש עלא ע"כ ר"ש לדבריהם דרבנן קאמר וא"כ אמי שפיר מה הא (ט) רב הוגא דקאמר ואפילו לר"ע כו' דאמיא מילמיה דרב הוגא אפילו כר"ע דלדידיה נמי לדבריהם דרבנן קאמר והא דאמר ואלא קשיא ה"פ ואלא קשיא דר"ש אדר"ש ומאי משני ורשב"א פירש דלא פריך אלף לרב הוגא דאי לאו דרב הוגא לא קשיא מידי דר"ש אדר"ש אלף משום דאמר רב הוגא דאי נפלי הדר שמיל להו הוא דקשיא לן דר"ש אדר"ש כדין דסבר ר"ש כרבנן א"כ לא ינקי משדה הקדש אבל אי אמרת דאי נפלי לא הדר שמיל להו אע"ג דר"ס כרבנן מ"מ ינקי משדה הקדש דכיון דאי נפלי חל ההקדש מאליו סתמא דמלמא דעמיה שיקדשו חרוב וסדן צהדי קרקע והיינו דקאמר ואלא קשיא כלומר לרב הוגא דאמר אי נפלי הדר שמיל להו הדרא קושיא לדוכתה אמאי קאמר ר"ש הואיל וינקי משדה הקדש: ובשייר ארעא. פירש רבינו שמואל דלא גרסינן ליה ועל חנם פירש כן דמנא ליה דסבר דצעין רעה מקדיש אי לאו מהאי דתני בזה אחר זה לא הקדיש קרקע והיינו דמשייר ארעא ולמאי דפרישית נמי צחוקת הצתים (לעיל דף לו:). דמוכיח דצעין רעה מקדיש מדלא קתני צרישא דפודה וחור ופודה^א יש לפרש נמי ומשייר ארעא כלומר דהא פשיטא לך דלרבנן דמשייר והיכי קאמר ר"ש לעיל דלא משייר:

כרבנן פשיטא דמשייר קרקע צהדי אילנות לזרוע והשתא פריך דלרבנן נמי לא משייר קרקע דהא ר"ש כרבנן סבירא ליה וגמרא לרבינו יצחק דלא פריך לרב הוגא כלל אלף אדרבה צא לקיים דבריו הראשונים הא דאמרין אפילו לרבי עקיבא כו' והכי קאמר ומי מניס מוקמת ר"ש כר"ע והא ע"כ ר"ש כרבנן ולרבנן פשיטא דמשייר ארעא כדקאמר לעיל וא"כ תקשי דר"ש אדר"ש דהיכי קאמר ר"ש דינקי משדה הקדש עלא ע"כ ר"ש לדבריהם דרבנן קאמר וא"כ אמי שפיר מה הא (ט) רב הוגא דקאמר ואפילו לר"ע כו' דאמיא מילמיה דרב הוגא אפילו כר"ע דלדידיה נמי לדבריהם דרבנן קאמר והא דאמר ואלא קשיא ה"פ ואלא קשיא דר"ש אדר"ש ומאי משני ורשב"א פירש דלא פריך אלף לרב הוגא דאי לאו דרב הוגא לא קשיא מידי דר"ש אדר"ש אלף משום דאמר רב הוגא דאי נפלי הדר שמיל להו הוא דקשיא לן דר"ש אדר"ש כדין דסבר ר"ש כרבנן א"כ לא ינקי משדה הקדש אבל אי אמרת דאי נפלי לא הדר שמיל להו אע"ג דר"ס כרבנן מ"מ ינקי משדה הקדש דכיון דאי נפלי חל ההקדש מאליו סתמא דמלמא דעמיה שיקדשו חרוב וסדן צהדי קרקע והיינו דקאמר ואלא קשיא כלומר לרב הוגא דאמר אי נפלי הדר שמיל להו הדרא קושיא לדוכתה אמאי קאמר ר"ש הואיל וינקי משדה הקדש: ובשייר ארעא. פירש רבינו שמואל דלא גרסינן ליה ועל חנם פירש כן דמנא ליה דסבר דצעין רעה מקדיש אי לאו מהאי דתני בזה אחר זה לא הקדיש קרקע והיינו דמשייר ארעא ולמאי דפרישית נמי צחוקת הצתים (לעיל דף לו:). דמוכיח דצעין רעה מקדיש מדלא קתני צרישא דפודה וחור ופודה^א יש לפרש נמי ומשייר ארעא כלומר דהא פשיטא לך דלרבנן דמשייר והיכי קאמר ר"ש לעיל דלא משייר:

כרבנן פשיטא דמשייר קרקע צהדי אילנות לזרוע והשתא פריך דלרבנן נמי לא משייר קרקע דהא ר"ש כרבנן סבירא ליה וגמרא לרבינו יצחק דלא פריך לרב הוגא כלל אלף אדרבה צא לקיים דבריו הראשונים הא דאמרין אפילו לרבי עקיבא כו' והכי קאמר ומי מניס מוקמת ר"ש כר"ע והא ע"כ ר"ש כרבנן ולרבנן פשיטא דמשייר ארעא כדקאמר לעיל וא"כ תקשי דר"ש אדר"ש דהיכי קאמר ר"ש דינקי משדה הקדש עלא ע"כ ר"ש לדבריהם דרבנן קאמר וא"כ אמי שפיר מה הא (ט) רב הוגא דקאמר ואפילו לר"ע כו' דאמיא מילמיה דרב הוגא אפילו כר"ע דלדידיה נמי לדבריהם דרבנן קאמר והא דאמר ואלא קשיא ה"פ ואלא קשיא דר"ש אדר"ש ומאי משני ורשב"א פירש דלא פריך אלף לרב הוגא דאי לאו דרב הוגא לא קשיא מידי דר"ש אדר"ש אלף משום דאמר רב הוגא דאי נפלי הדר שמיל להו הוא דקשיא לן דר"ש אדר"ש כדין דסבר ר"ש כרבנן א"כ לא ינקי משדה הקדש אבל אי אמרת דאי נפלי לא הדר שמיל להו אע"ג דר"ס כרבנן מ"מ ינקי משדה הקדש דכיון דאי נפלי חל ההקדש מאליו סתמא דמלמא דעמיה שיקדשו חרוב וסדן צהדי קרקע והיינו דקאמר ואלא קשיא כלומר לרב הוגא דאמר אי נפלי הדר שמיל להו הדרא קושיא לדוכתה אמאי קאמר ר"ש הואיל וינקי משדה הקדש: ובשייר ארעא. פירש רבינו שמואל דלא גרסינן ליה ועל חנם פירש כן דמנא ליה דסבר דצעין רעה מקדיש אי לאו מהאי דתני בזה אחר זה לא הקדיש קרקע והיינו דמשייר ארעא ולמאי דפרישית נמי צחוקת הצתים (לעיל דף לו:). דמוכיח דצעין רעה מקדיש מדלא קתני צרישא דפודה וחור ופודה^א יש לפרש נמי ומשייר ארעא כלומר דהא פשיטא לך דלרבנן דמשייר והיכי קאמר ר"ש לעיל דלא משייר:

כרבנן פשיטא דמשייר קרקע צהדי אילנות לזרוע והשתא פריך דלרבנן נמי לא משייר קרקע דהא ר"ש כרבנן סבירא ליה וגמרא לרבינו יצחק דלא פריך לרב הוגא כלל אלף אדרבה צא לקיים דבריו הראשונים הא דאמרין אפילו לרבי עקיבא כו' והכי קאמר ומי מניס מוקמת ר"ש כר"ע והא ע"כ ר"ש כרבנן ולרבנן פשיטא דמשייר ארעא כדקאמר לעיל וא"כ תקשי דר"ש אדר"ש דהיכי קאמר ר"ש דינקי משדה הקדש עלא ע"כ ר"ש לדבריהם דרבנן קאמר וא"כ אמי שפיר מה הא (ט) רב הוגא דקאמר ואפילו לר"ע כו' דאמיא מילמיה דרב הוגא אפילו כר"ע דלדידיה נמי לדבריהם דרבנן קאמר והא דאמר ואלא קשיא ה"פ ואלא קשיא דר"ש אדר"ש ומאי משני ורשב"א פירש דלא פריך אלף לרב הוגא דאי לאו דרב הוגא לא קשיא מידי דר"ש אדר"ש אלף משום דאמר רב הוגא דאי נפלי הדר שמיל להו הוא דקשיא לן דר"ש אדר"ש כדין דסבר ר"ש כרבנן א"כ לא ינקי משדה הקדש אבל אי אמרת דאי נפלי לא הדר שמיל להו אע"ג דר"ס כרבנן מ"מ ינקי משדה הקדש דכיון דאי נפלי חל ההקדש מאליו סתמא דמלמא דעמיה שיקדשו חרוב וסדן צהדי קרקע והיינו דקאמר ואלא קשיא כלומר לרב הוגא דאמר אי נפלי הדר שמיל להו הדרא קושיא לדוכתה אמאי קאמר ר"ש הואיל וינקי משדה הקדש: ובשייר ארעא. פירש רבינו שמואל דלא גרסינן ליה ועל חנם פירש כן דמנא ליה דסבר דצעין רעה מקדיש אי לאו מהאי דתני בזה אחר זה לא הקדיש קרקע והיינו דמשייר ארעא ולמאי דפרישית נמי צחוקת הצתים (לעיל דף לו:). דמוכיח דצעין רעה מקדיש מדלא קתני צרישא דפודה וחור ופודה^א יש לפרש נמי ומשייר ארעא כלומר דהא פשיטא לך דלרבנן דמשייר והיכי קאמר ר"ש לעיל דלא משייר:

כרבנן פשיטא דמשייר קרקע צהדי אילנות לזרוע והשתא פריך דלרבנן נמי לא משייר קרקע דהא ר"ש כרבנן סבירא ליה וגמרא לרבינו יצחק דלא פריך לרב הוגא כלל אלף אדרבה צא לקיים דבריו הראשונים הא דאמרין אפילו לרבי עקיבא כו' והכי קאמר ומי מניס מוקמת ר"ש כר"ע והא ע"כ ר"ש כרבנן ולרבנן פשיטא דמשייר ארעא כדקאמר לעיל וא"כ תקשי דר"ש אדר"ש דהיכי קאמר ר"ש דינקי משדה הקדש עלא ע"כ ר"ש לדבריהם דרבנן קאמר וא"כ אמי שפיר מה הא (ט) רב הוגא דקאמר ואפילו לר"ע כו' דאמיא מילמיה דרב הוגא אפילו כר"ע דלדידיה נמי לדבריהם דרבנן קאמר והא דאמר ואלא קשיא ה"פ ואלא קשיא דר"ש אדר"ש ומאי משני ורשב"א פירש דלא פריך אלף לרב הוגא דאי לאו דרב הוגא לא קשיא מידי דר"ש אדר"ש אלף משום דאמר רב הוגא דאי נפלי הדר שמיל להו הוא דקשיא לן דר"ש אדר"ש כדין דסבר ר"ש כרבנן א"כ לא ינקי משדה הקדש אבל אי אמרת דאי נפלי לא הדר שמיל להו אע"ג דר"ס כרבנן מ"מ ינקי משדה הקדש דכיון דאי נפלי חל ההקדש מאליו סתמא דמלמא דעמיה שיקדשו חרוב וסדן צהדי קרקע והיינו דקאמר ואלא קשיא כלומר לרב הוגא דאמר אי נפלי הדר שמיל להו הדרא קושיא לדוכתה אמאי קאמר ר"ש הואיל וינקי משדה הקדש: ובשייר ארעא. פירש רבינו שמואל דלא גרסינן ליה ועל חנם פירש כן דמנא ליה דסבר דצעין רעה מקדיש אי לאו מהאי דתני בזה אחר זה לא הקדיש קרקע והיינו דמשייר ארעא ולמאי דפרישית נמי צחוקת הצתים (לעיל דף לו:). דמוכיח דצעין רעה מקדיש מדלא קתני צרישא דפודה וחור ופודה^א יש לפרש נמי ומשייר ארעא כלומר דהא פשיטא לך דלרבנן דמשייר והיכי קאמר ר"ש לעיל דלא משייר:

כרבנן פשיטא דמשייר קרקע צהדי אילנות לזרוע והשתא פריך דלרבנן נמי לא משייר קרקע דהא ר"ש כרבנן סבירא ליה וגמרא לרבינו יצחק דלא פריך לרב הוגא כלל אלף אדרבה צא לקיים דבריו הראשונים